

СТАНОВИЩЕ

на проф. д-р Николай Запринов Арабаджийски – член на научно жури за оценяване на дисертационния труд на **Борис Филипов Хаджипетков** - докторант на НБУ на тема: **“Дефицити и приоритети на комуникационните практики в местното самоуправление в Република България”** за получаване на образователна и научна степен „доктор” по научната специалност „Организация и управление на извън производствената сфера(публична администрация)“ в професионално направление 3.7. Администрация и управление

Предоставеният за становище дисертационен труд на тема **“Дефицити и приоритети на комуникационните практики в местното самоуправление в Република България”** е разработен от **Борис Филипов Хаджипетков** – докторант в акредитираната от НАОА Докторска програма **“Организация и управление на извън производствената сфера (публична администрация)”** на НБУ с научен ръководител проф. д-р Людмил Георгиев.

Трудът се състои от увод, три глави, заключение, три приложения, използвана литература и източници, и е с общ обем 237 стандартни страници.

В увода докторанта мотивирано аргументира важността и актуалността на изследването, като е извел изследователския проблем – *неизследваните до този момент комуникационни практики в местното самоуправление*. Ясно е определена **целта** на изследването - *да определи дефицитите и приоритетите на комуникационните практики в местното самоуправление*. Посочени са и пет **задачи** които ще се изпълняват за нейното постигане. Като **предмет** на изследване докторантът посочва *“комуникационните практики в местното самоуправление в България, разглеждани през призмата на управлението осъществявано от местните власти и подпомагащите ги администрации”*, а като **обект** *“местните власти и подпомагащите ги администрации в Република България”*. **Основната теза** която докторанта декларира и ще направи опит да защити е, че *“Все още, състоянието на външните проактивни и Интернет базираните комуникационни практики, осъществявани от местните власти и подпомагащите ги администрации, не съдействат достатъчно за разгръщане на комплексните процеси на децентрализация.”* Посочени са **методологията на изследване, и ограничителните условия**.

В Глава първа озаглавена **“Теоретична рамка на изследването на дефицитите и приоритетите на комуникационните практики в местното самоуправление”** докторантът си поставя **задачата** да

“формира теоретичната рамка на изследването”. В тази връзка е изяснена организацията на системата на местно самоуправление и ролята на комуникационното взаимодействие в осъществяване на нейните функции. Приносен аспект имат изведените вследствие на анализа четири организационни характеристики на местното самоуправление – “социална колективност”, “среда на вкорененост”, “социалния капитал на местните власти и подпомагащите ги администрации” и “координационна функция”. В последствие са разгледани структурните свойства (йерархично подреждане, взаимна зависимост и пропускливост на организационните граници) на системата на местното самоуправление, като логично се преминава към разглеждане на системните процеси изразени чрез тези на обмяната и обратната връзка на информация. В тази глава докторанта представя съвременните аспекти на системата на местното самоуправление, като прави опит да дефинира понятията “децентрализация”, “деконцентрация”, “делегирание” и “деволюция”. Приносен характер има обосноваването на предложението от докторанта “нормативен модел на комуникационните практики на местните власти в България” включващ пет направления (с.65-85).

В Глава втора озаглавена “**Методи на научното изследване и операционализиране на теоретичните постановки от първа глава**” докторантът заявява *опита си да създаде практически механизъм* с чиято помощ да бъдат изследвани основните комуникационни взаимодействия на местните власти в България в края на първото десетилетие на 21-ви век. Тук автора предлага свой подход на изследване на комуникационните практики в местното самоуправление през призмата на местните власти. На тази база е изведена структурата на групите включващи специфичните критерии, по които се оценява степента на информираност по направление информация, осигурявана чрез Интернет страниците на общините. Докторантът предлага на базата на идентифицирания от него като “нормативен модел на проактивните комуникационни практики на местните власти” включващ Интернет базираната комуникация - “препоръчителен модел на Интернет базирана комуникационна платформа за всички общини” (с.89).

В Глава трета озаглавена “**Анализ на дефицитите и приоритетите на комуникационните практики на местните власти в България**” е извършен *анализ* на състоянието на проактивните и електронно базираните комуникационни практики на местните власти и подпомагащите ги администрации. Вследствие на резултатите от анализа са направени пет извода. За преодоляване на отчетените дефицити е предложен “препоръчителен основен модел на е-комуникационна платформа”(с.184-191).

В **заклучението** се акцентира върху изпълнението на **петте задачи** за постигане **целта на изследването**. Тук докторанта посочва и колебанията си за доказването на **тезата на изследването**. Същият декларира, че: *“Въпреки тези негативни резултати, не можем изцяло да заключим, че местните власти и подпомагащите ги администрации не се замислят върху тези проблеми, но сякаш липсва достатъчно воля, адекватно планиране и постоянство за ефективното осъществяване на такъв тип комуникационни практики.”*(цит. с.199).

В **използваната литература и източници** са посочени общо 251 източника, от които 36 са на български език, 63 на английски език и 152 от Интернет. Извършено е онагледяване чрез 4 схеми, 2 таблици и 14 диаграми.

Като цяло изследването отговаря напълно на изискванията на дисертационен труд. Към оформлението му могат да бъдат направени следните **бележки**:

1. В **увода** би било целесъобразно да се укаже по-ясно **обхвата на изследването** – времеви и териториален, **конкретните методи** които са използвани, както и **за кого е предназначено и от кого ще може да се ползва**.
2. В **Глава първа** би било по-целесъобразно да се предложат **два и повече варианти** на *“нормативен модел на комуникационните практики на местните власти в България”*, като се открият силните и слабите страни на всеки един от тях.
3. В **Глава втора** би било целесъобразно да се открие **процедурата** по която би се реализирало въвеждането на предложения от докторанта *“препоръчителен модел на Интернет базирана комуникационна платформа за всички общини”* като се изтъкнат предимствата на такъв унифициран модел.

Посочените **бележки** не влияят върху достойнствата на дисертационния труд и имат препоръчителен характер.

Авторефератът обективно отразява съдържанието на дисертационния труд и е изготвен структурно в съответствие с изискванията. Докторантът е публикувал 2 публикации с резултати от дисертационния труд в реферирани научни издания. Научното ръководство за разработването на дисертационния труд от **проф. д-р Людмил Георгиев** е осъществено компетентно и професионално.

Към докторанта могат да бъдат отправени и някои уточняващи **въпроси**:

1. По какви критерии посочените от докторанта в Глава първа четири *“основни характеристики на местното самоуправление”* могат да бъдат определени като **“организационни”** ?

2. Възможно ли е предложените от докторанта два модела - “препоръчителен модел на Интернет базирана комуникационна платформа за всички общини” и “препоръчителен основен модел на е-комуникационна платформа” да се обединят и разглеждат като един модел ?

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Дисертационният труд “**Дефицити и приоритети на комуникационните практики в местното самоуправление в Република България**” разработен от докторанта **Борис Филипов Хаджипетков** представлява завършено научно изследване, което е проведено в съответствие с изискванията и считам, че може да бъде оценен положително, както и успешно да бъде защитен за присъждане на образователната и научна степен “доктор” по научната специалност „Организация и управление на извън производствената сфера(публична администрация) в професионално направление 3.7. Администрация и управление.

30.12.2022 г.
гр. София

проф. д-р Николай Арабаджийски